

יצחק צרפתי, בעל רשת מוסכי י. צרפתי

"המוסכים מאפשרים לי לשמור על קשר עם צה"ל ועם חבריי בצוות"

היה צריך הרבה מעוף, חזון ודמיון, כדי להקים בשנת 1977 מוסך לכלי רכב במישור אדומים - מקום שומם לחלוטין, בלי חשמל, בלי מים, בלי "שכנים" בדמות חתי מלאכה או מפעלים אחרים - ובעצם להיות הנחשון בדרך להפיכתו לאזור תעשייה שוקק פעילות כפי שהוא כיום.

יתרה מכך, היה צריך אומץ רב, כדי להשקיע במיזם את כספי הפנסיה הצבאית ואת כספי מכירת דירת המגורים - ובעצם להמר על כל הקופה וכנגד כל היסודות.

לחילופין, צריך היה להיות שלם ובוטוח עם ההחלטה, לפעול בנחישות, בהתמדה ובעמל רב, כדי להגשים את המטרה שאכן הושגה: הקמת מוסך לתפארת, עתיר פעילות, ההולך ומתפתח ברבות השנים וגדל לרשת המונה כיום חמישה מוסכים - כולל אחד ייעודי לצה"ל - רשת מוסכי י. צרפתי.

איש החזון שמאחורי הרעיון הוא **יצחק (איציק) צרפתי**, רס"ב, סגן י"ר מחוז ירושלים ב"צוות", שהשתחרר ב-1977 מצה"ל, והחליט לעשות מעשה עסקי-ציוני במישור אדומים. היום הוא יכול להתפאר במעשה ידיו ולא זז בלבד, הוא גם היה מראשוני העיר מעלה אדומים, עוד טרם שתוכננה, ולו ולחבריו הבודדים שהגיעו להתיישב במקום קראו "הפולשים". היה לי רובה FN ולאשתי היה עוזי - וככה שמרנו על עצמנו, הוא נזכר באותם ימים ראשוניים.

מה הגיע אותך, אחרי שירות ממושך וקשה בחיל החימוש, לצאת לדרך חדשה ולא פחות קשה, כשבעצם אתה מסכן את כל מה שעבדת בשבילי?

"ראשית אומר, כי מדינת ישראל קמה, קודם כל כי היו לה מנהיגים בעלי חזון, שהאמינו בדרכם והצליחו לסחוף אחריהם אחרים - גם אם המטרה הייתה מרחיקת לכת. כמובן, אני לא מתיימר להסתופף במחיצה אחת עם אותם גדולי אומה, אך טוב שלכל אחד - ולא משנה באיזה תחום - תהיה מטרה ראויה אליה ישאף. הלכתי ליישב את ארץ ישראל, לבנות ולהיבנות בה. אני אדם דתי ומאמין לא רק ביישוב במרומים אלא גם בעבודה קשה, בנחישות ובהתמדה. היה צריך להיות 'משוגע' כדי לעשות מה שעשיתי - להקים מוסך כשאינו יישוב לידו, וגם אם יקום כזה ויאוכלס, זה צפוי היה לקרות בחלוף שנים ארוכות. אולי הייתי צריך להקים מוסך לגמלים ולחמורים...". הוא אומר בחיוך ומוסיף, "הרי לא היה הגיוני שיגיעו אליי לקוחות מירושלים. סביר יותר שיבואו בדואים או ערבים, עם גמלים וחמורים..."

אבל עובדה היא ששמנו הטוב הלך לפנינו, לקוחות התחילו להגיע

"עבודה במוסך בכל זאת מרתיעה, למרות שהיום הכול ממוחשב, המשרדים ממוזגים, העבודה מעניינת והתנאים טובים, כולל רכב צמוד. ייתכן שאנחנו צריכים לחשוף את עצמנו יותר בפני פורשי צה"ל וכאשר יכירו אותנו טוב יותר ויבקרו במקום, הם ישתכנעו שכדאי לעבוד אצלנו"

מירושלים, המוסך עבד במקצועיות ובהגינות והצליח להתקיים. כאשר נבנה היישוב, וככל שהאזור החל להתפתח, הרגשנו שאנחנו על הגל, פתחנו עוד מוסך ועוד מוסך - ותודה לאל יש לנו כבר חמישה מוסכים". כשאיציק אומר לנו, הוא מתכוון לשניים מתמשת ילדיו העובדים עימו במוסכים ואין מאושר ממנו על כך. "בני מוריס, אל"ם במילואים ועורך דין, ובני דותן מנהלים יחד איתי את העסק ביד רמה. האושר שלי הוא לא רק לראות את העסקים צומחים ומתפתחים אלא בעיקר את שני ילדיי ממשכים לפעול באמונה ובנחישות לביסוס ולהרחבת העסק המשפחתי. גם מילדיי הנוספים יש לי נחת: בתי מנהלת בית ספר, בת אחרת אדריכלית ובן אחר עוסק בנדל"ן בארה"ב."

איציק מעסיק 80 עובדים, והיה מעסיק עוד יותר אם היו כאלה בנמצא. "העבודה במוסך היא עבודה פיזית, קשה למצוא עובדים שיהיו מוכנים לבחור ולהתפתח במקצוע הזה. אני מוכן להשקיע בהכשרה, המסכרות אצלנו בהחלט נאות - ובכל זאת יש תמיד מחסור בידיים עובדות."

איציק מעסיק מספר חברי "צוות". הניסיון הטוב שלו איתם, מביא אותו שוב ושוב לשמרון מלכה, מנהל מחוז ירושלים המשמש גם כמנהל התעסוקה המחוזי, בבקשה לגייס פורשי צה"ל לעבודה במוסך - והקומץ אינו משיב את הארי. "אני לא צריך שהם ממש ילכלכו את הידיים", הוא אומר בחיוך, "אלה שאני מעסיק מקרב הפורשים וגם אלה שאני מחפש, מיועדים לתפקידי מנהלים - הן במוסכים והן מחסן החלפים. בימים אלה דלתי פתוחה בפני חברי "צוות" נוספים - אשמח לקלוט אותם לעבודה, זה יהיה משמעותי עבורי."

איציק מעיד כי מערכת היחסים עם שמרון מלכה חורגת הרבה מעבר ליחסי עבודה רגילים. "אנו מתקשרים ישירות, בכל שעה, אם יש לשמרון מועמד מתאים הוא פונה אליי ולהפך. אם אני מחפש מישהו - קודם כל אפנה אליו. הוא אדם אכפתי, דואג לאנשים, ואין שם ממני לתת פרנסה ותעסוקה לחבר "צוות" שמחפש את מקומו באזרחות."

צייתת כי אנשים היום לא כל כך מוכנים לעבודה פיזית קשה. אתה כולל בכך גם את אנשי "צוות"?

"לדעתי, זה לא כל כך הוגן להשוות בינם לבין עובדים מן השורה, ממספר סיבות: הראשונה, הם לא צעירים וכבר עבדו מאוד קשה בשירות הצבאי. אני יודע זאת, כי הייתי שם שנים ארוכות וראיתי מה נדרש מהם - עבודה פיזית מאומצת, בשעות לא מקובלות, ומוכנות לקריאה בכל רגע. הסיבה השנייה, ואולי הראשונה, כפי שאמרתי, אני לא זקוק להם לעבודה כמוסכניקים. אני מעריך את יכולת הניהול שלהם, את המקצועיות, המסירות, האחריות וההתמדה. הם חונכו בצה"ל וזה בית הספר הטוב ביותר. עבודה קשה - כן, אבל לא בהכרח עבודה פיזית."

מצד אחד, לא מעט פורשים מחפשים עבודה. מצד שני, אתה מוכן לקלוט אותם. אז למה לדעתך זה לא מצליח במידה שאתה רוצה? "זה בהחלט מצליח, אבל לא מספיק. הייתי רוצה יותר. כנראה, עבודה במוסך בכל זאת מרתיעה, למרות שהיום הכול ממוחשב, המשרדים ממוזגים, העבודה מעניינת והתנאים טובים, כולל רכב צמוד. ייתכן שאנחנו צריכים לחשוף את עצמנו יותר בפני הפורשים. כאשר יכירו אותנו טוב יותר ויבקרו במקום, הם ישתכנעו שכדאי לעבוד אצלנו. אני קורא לכל חבר שמחפש עבודה לבוא ולהתרשם ממוסכי י. צרפתי."

למרות שחלפו 38 שנים מאז השתחרר איציק מצה"ל, הוא מרגיש עדיין חלק מהמערכת הצבאית וחלק מ"צוות": אחד מחמשת מוסכיו הוא מוסך צה"לי ייעודי ולדבריו אין יותר גאה ממנו על כך. "אנחנו מחנה צבאי קטן", הוא אומר בחיוך, "30-40 חיילים מגיעים אלינו מדי יום ואנו מטפלים בעשרות כלי רכב. הקמנו

"אני לא זקוק לפורשי צה"ל לעבודה כמוסכניקים. אני מעריך את יכולת הניהול שלהם, את המקצועיות, המסירות, האחריות וההתמדה. הם חונכו בצה"ל וזה בית הספר הטוב ביותר. עבודה קשה - כן, אבל לא בהכרח עבודה פיזית"

לחיילים חדר המתנה נוח ונאה ואפילו מועדון עם שולחן ביליארד, כדי שיעבירו את הזמן בנעימים."

עניין המוסך הצה"לי מהווה נדבך מרכזי בביקוש שלו לאנשי "צוות", שכן יש במוסך זה מחלקה לרכיבים מיוחדים, בה הוא יכול להעסיק רק בעלי סיווג ביטחוני ופורשי צה"ל יכולים לסייע מאוד בתפעול מוסך זה.

בנוסף, איציק הוא חבר הנהלת מחוז ירושלים וגם בתפקיד הזה הוא מרגיש בבית, עם חבריו האחרים לכולם מכנה משותף - שירות ימוסף בצה"ל.

גיל: 76, איציק צרפתי עדיין קם כל יום בחמש בבוקר, יוצא תפילה שחרית ונוסע לעבודה במוסך, כדי להיות בו בדיוק בזמן, 07:30 - דוגמא ליתר העובדים. בשעה ארבע אחר הצה"ל הוא מסיים את העבודה, יוצא לשיעור גמרא ותפילה וחוזר לביתו. "אני אדם נודד ששכרו בעמלו, מודה על כל יום בו אני יכול לקום בבוקר להמשיך לממש את החזון שנראה כל כך מופרך בראשית הדרך."

מסך מוריס צרפתי, רב סניף הרמן יצחק צרפתי

